

NAUČIO SAM...

(Napisao Andy Rooney, čovjek koji ima dar reći toliko puno sa tako malo riječi.)

Naučio sam. Najlakši način da postanem velika osoba je okružiti se drugima, pametnijima od mene.

Naučio sam. Svatko koga sretnoš zaslužuje da ga pozdraviš s osmijehom.

Naučio sam. Nitko nije savršen, dok se ne zaljubiš u njega.

Naučio sam. Život je grub, ali ja sam još grublji.

Naučio sam. Mogućnosti nisu nikada izgubljene; netko će iskoristiti one koje si ti propustio.

Naučio sam. Kada udomljuješ ogorčenost, sreća će otići drugamo.

Naučio sam. Da sam mami barem još jednom rekao da je volim prije nego je umrla.

Naučio sam. Svoje riječi treba sačuvati mekima i nježnima, jer ćeš ih sutra možda morati pojesti.

Naučio sam. Osmijeh je besplatan način da poboljšaš svoje izgled.

Naučio sam. Kada te novorođeno unuč uhvati ručicom za mali prst, povezali ste se za cijeli život.

Naučio sam. Svatko želi živjeti na vrhu planine, ali sva sreća i rast događa se penjući se na nju.

Naučio sam. Što manje vremena imam, više posla napravim.

Nasmij se (ali ne u crkvi)!

Jednu stranicu župnih novina župnik je posvetio posebno muškarcima:

Kada ste se rodili, na krštenje vas je donijela majka; kada ste se ženili, dovela vas je supruga; kada umrete, donijeti će vas prijatelji. Ne biste li barem jedamput mogli doći sami?

Obavijest
na ulazu u
crkvu:

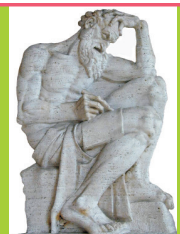

Dragi vjernici, Gospodin nam se obraća na razne načine.

Ali sigurno vas neće zvati na mobitel.

**ZATO VAS LIJEPO
MOLIMO DA GA
ISKLUČITE PRIJE
ULASKA!**

Izdaje: ŽUPNI URED RISIKA, 51516 Vrbnik; e-mail: nikola.radic@ri.t-com.hr

SVETO IME

župni bilten - RISIKA

XVI NEDJ. KROZ GOD. - 18.VII.2010.

Broj: 19(163)

Današnje evanđelje
Lk 10, 38-42

Tintoretto, 1570.

**Marija sjede do nogu Gospodinovih
i slušaše riječ njegovu.**

UMIJEĆE SLUŠANJA

Svaki se čovjek rađa s jednim ne-preglednim kapitalom raznih sposobnosti. Neke su toliko važne da je bez njih gotovo nemoguće preživjeti ili je bez njih život, u najmanju ruku, značajno osakaćen. Ima zasigurno i drugih sposobnosti koje su imanentne ljudskoj naravi kao što su npr. one znanstvenom instrumentariju teško ili nikako pristupačne, a u običnom govoru poznate kao bioenergetske, parapsihološke, pa duhovne itd. Na tom području vrijedno je i zanimljivo uočiti jedno: čovjek spontano razvija one svoje sposobnosti i onoliko koliko mu je potrebno, koliko život od njega traži..., najprije da bi preživio... No čovjek počinje djelovati u skladu sa svojom specifičnom ljudskom naravi tek onda kada svoje sposobnosti selektivno razvija gdje i koliko hoće, a ne samo toliko koliko je nužno da se "preživi" – makar i kao "čovjek".

Drugim riječima: pojedine sposobnosti su za čovjeka tek temelj iz kojeg je on pozvan da stekne i razvije određeno umijeće. Tako je Erich Fromm upozorio da za čovjeka ljubav nije samo biološki ukorijenjeni osjećaj nego, ukoliko je doista ljudska, mora postati umijeće. Jedna od njegovih, vjerojatno, najpoznatijih i najčitanijih knjiga je upravo "Umijeće ljubavi".

A što je sa slušanjem?

Nije problem razviti ga toliko koliko je potrebno da se "preživi". Dalje ga mnogi ne razvijaju niti slute koliko je slušanje važna životna dimenzija u tipično humanom smislu. Mnogi – svi mi zapravo – trpimo ne nailazeći na osobe koje su nas sposobne i voljne slušati, koje ne znaju "čuti" ono što govorimo ili – u širem smislu – na bilo koji način pokazujemo da im želimo nešto komunicirati. Tu već stvari postaju kompliciranije. Mi pretpostavljamo da nas na toj razini drugi može i treba čuti. Vrednujemo na jedan način sebe kome nešto treba, a na drugi način sebe koji bi drugima trebao nešto pružiti. Ono što nam se ponekad čini da bi trebalo biti samo po sebi razumljivo, to uopće nije. Zavisno je od svijesno i slobodno razvijenog umijeća slušanja onoga drugoga. Tako od (čestog) iskustva da je nekom vaša riječ prošla "kroz jedno uho unutra, kroz drugo van" do (rijetkog) osjećaja da vas je netko potpuno shvatio postoji široka paleta mogućnosti od koje direktno ovisi vaš odgovor na pitanje kakav je netko čovjek.

Ako se radi o Vama, onda to pitanje glasi: Kakav ste Vi čovjek?

A zanimljivo je također uočiti da se razvijanjem nekih čovjekovih sposobnosti bave određeni odgojni čimbenici, dok se razvijanjem sposobnosti-umijeća slušanja - čini se – ne bavi nitko, osim što svi viču na druge kad ovi ne znaju ili neće slušati.

Trebamo shvatiti jedno: slušati treba učiti i slušati se uči jedino slušanjem. Nema drugog načina. No pri slušanju drugoga čovjeka mi redovito pravimo neke greške koje nam ne dopuštaju da učimo slušati, da usavršujemo svoje umijeće slušanja. Slušanje je prvenstveno i naizgled pasivno događanje. No pogledamo li ga s druge, unutarne strane, uočićemo i njegovu izuzetno važnu aktivnu komponentu. Onaj koji sluša uvijek je i aktivan, čak vanjski aktivan. Sve češće se ima priliku vidjeti kako ljudi s telefonskom slušalicom na uhu i dalje nastavljaju tipkati ili raditi neki drugi posao. To nažalost nije slučaj samo s telefonskim slušanjem... Osim toga onaj koji sluša uvijek misli i osjeća. Što misli? Često ne na ono što mu drugi govori nego na ono što će mu

sam odgovoriti; sluša drugoga tek toliko koliko mu je potrebno da bi spremio što efikasniji odgovor. U središtu njegove pozornosti i nutarnje aktivnosti nije slušanje, nego spremanje odgovora. Ili se bavi asocijacijama iz vlastitog života na koje ga sugovornik podsjeća. Njegovo je zanimanje, nutarnja aktivnost, negdje drugdje, ne kod sugovornika. A razborito je i svrsishodno u tom pogledu samo jedno: suživjeti se sa sugovornikom (ne gubeći vlastitu emocionalnu samostalnost!), shvatiti, razumjeti sugovornika u njegovu životnom kontekstu, s njegovim osjećajima, reakcijama itd. Onda se može reći da čovjek "aktivno" sluša; to će reći, svoje je slušanje pretvorio u vlastitu aktivnost primjerenu sugovorniku.

Evangelje koje držimo u rukama upravo nas na te stvari podsjeća. Na prvi bi se pogled moglo reći da nas "Marija koja sluša" i Isusova pohvala njezinu slušanju potiče da i mi budemo marljiviji slušatelji, što je bez sumnje točno. No situacija u kojoj se sve to događa poučava nas o slušanju mnogo više. Marija je "sjela do nogu Gospodinovih" i dok sluša ne radi ništa drugo niti sluša još nekoga ili još nešto. Ona se "pretvorila u slušanje", sasvim je jasno iz Evangelja. Toliki bi od nas htjeli imati upravo to iskustvo, dok istovremeno radimo upravo ono što nam to onemogućuje. Marta je pak bila "sva zauzeta posluživanjem". Možemo li je osuditi? Zbog posluživanja sigurno ne. Upravo se tako poslužuje! Stoga ne čudi da je ni Isus ne osuđuje. Ona je samo prevršila mjeru. Traži u tom trenutku od sebe više no što može dati pa, došavši do vlastitih granica, hoće uključiti i Mariju... A sasvim bespotrebno, jer to nitko niti traži, niti očekuje. No i ona nas uči o slušanju. "Sva zauzeta" na drugoj strani nije u stanju čuti Isusovu riječ. A rekosmo: onaj koji govori želi da ga se sluša, inače bi šutio. Isus nije drukčiji. I kad god netko govori, on ne traži od "slušaoca" druge usluge osim da bude čuven. Tek nakon toga moći će slušaoc, ako je to stvarno i bio(!), učiniti nešto što neće biti pasus extra viam (korak izvan puta). "Čuti" po naravi stvari uvijek ide ispred "djelovati". Kako često izvrćemo naravni redosljed! Dotle da bismo, nakon djelovanja u krivo vrijeme i na krivi način, htjeli još čuti pohvalu!

Slušati čovjeka ili slušati Boga nije, što se tiče slušanja, bitno različito. I kao što ne možemo biti u punom kontaktu s čovjekom ako ga ne slušamo, jednako to ne možemo biti ni s Bogom. Trebalo bi 'pod hitno' naučiti da je slušati Boga prije i više molitva nego govoriti mu. No i to treba strpljivo i uporno učiti. Radi se o umijeću! Pretpostavka da se do tog umijeća moglo doći je uvjerenje da Bog ima što nama reći, da nam hoće reći i da je to daleko vrednije za nas od onoga što mi želimo njemu reći. Uvjerenje, konačno, da mi trebamo Boga, a ne Bog nas. Čak i onda kada mu želimo reći da ga trebamo, vrednije je slušati ga, jer "zna vaš otac nebeski..." Mariji je to, čini se, bilo jasno. Ne i Marti. Ona je u onom trenutku ipak željela biti 'potrebna' Isusu.

Evangelje uvijek stavlja stvari na pravo mjesto.